अजस्रमपतन् बाणा भीमसेनरथम्प्रति। ते व्योम्नि रुक्मविकृता व्यकाशन्त सहस्रशः।
शलभानामिव व्राताः शराः कर्णसमीरिताः। चापादाधिरथेर्व्वाणाः प्रपतन्त स्वकाशिरे।
एको दीर्घं इवात्यर्थमाकाशे संस्थितः शरः। पर्व्वतं वारिधाराभिश्छादयन्निव तोयदः।
कर्णः प्राच्छादयत् क्रुद्धो भीमं सायकवृष्टिभिः। तत्र भारत भीमस्य बलं वीर्य्यं पराक्रमं।
व्यवसायञ्च पुत्रास्ते ददृशुः सहसैनिकाः। तां समुद्रमिवोद्वृत्तं शरवृष्टिं समुत्थितां। ५०३०
अचिन्तयित्वा भीमस्तु क्रुद्धः कर्णमुपाद्रवत्। रुक्मपृष्ठं महच्चापं भीमस्यासीद्दिशाम्पते।
आकर्षान्मण्डलीभूतं शक्रचापमिवापरं। तस्माच्छराः प्रादुरासन् पूरयन्त इवाम्बरं।
सुवर्णपुङ्खैर्भीमेन सायकैर्नतपर्व्वभिः। गगने रचिता माला काञ्चनीव व्यरोचत।
ततो व्योम्नि विषक्तानि शरजालानि भागशः। आहतानि व्यशीर्य्यन्त भीमसेनस्य पत्रिभिः।
कर्णस्य शरजालौघैर्भीमसेनस्य चोभयोः। अग्निस्फुलिङ्गसंस्पर्शैरञ्जोगतिभिराहवे। ५०३५
तैस्तैः कनकपुङ्खानां द्यौरासीत् संवृता व्रजैः। नस्म सूर्य्यस्तदा भाति नस्म वाति समीरणः।
शरजालावृते व्योम्नि न चाज्ञायत किञ्चन। स भीमं छादयन् बाणैः सूतपुत्रः पृथग्विधैः।
उपारोहदनादृत्य तस्य वीर्य्यं महात्मनः। तयोर्व्विसृजतोस्तत्र शरजालानि मारिष।
वायुभूतान्यदृश्यन्त संसक्तानीतरेतरं। अन्योऽन्यशरसङ्घर्षात्तयोर्म्मनुजसिंहयोः।
आकाशे भारतश्रेष्ठ पावकः समजायत। तथा कर्णः शितान् बाणान् कर्म्मारपरिमार्ज्जितान्। ५०४०
सुवर्णविकृतान् क्रुद्धः प्राहिणोद्वधकाङ्क्षया। तानन्तरीक्षे विशिखैस्त्रिधैकैकमशातयत्।
विशेषयन् सूतपुत्रं भीमस्तिष्ठेति चाब्रवीत्। पुनश्चासृजदुग्राणि शरवर्षाणि पाण्डवः।
अमर्षी बलवान् क्रुद्धो दिधक्षन्निव पावकः। ततश्चटचटाशब्दो गोधाघातादभूत्तयोः।
तलशब्दश्च सुमहान् सिंहनादश्च भैरवः। रथनेमिनिनादश्च ज्याशब्दश्चैव दारुणः।
योधा व्युपारमन् युद्धाद्दिदृक्षन्तः पराक्रमं। कर्णपाण्डवयोराजन् परस्परवधैषिणोः। ५०४५
देवर्षिसिद्धगन्धर्व्वाः साधुसाध्वित्यपूजयन्। मुमुचुः पुष्पवर्षञ्च विद्याधरगणास्तथा।
ततो भीमो महाबाहुः संरब्धो दृढविक्रमः। अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य्य शरैर्व्विव्याध सूतजं।
कर्णोऽपि भीमसेनस्य निवार्य्येषून्महाबलः। प्राहिणोन्नव नाराचानाशीविषसमाञ्चणे।
तावद्भिरथ तान्भीमो व्योम्नि चिच्छेद पत्रिभिः। नाराचान् सूतपुत्रस्य तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत।
ततो भीमो महाबाहुः शरं क्रुद्धोऽन्तकोपमं। मुमोचाधिरथेर्व्वीरो यमदण्डमिवापरं। ५०५०
तमापतन्तञ्चिच्छेद राधेयः प्रहसन्निव। त्रिभिः शरैः शरं राजन् पाण्डवस्य प्रतापवान्।
पुनश्चासृजदुग्राणि शरवर्षाणि पाण्डवः। तस्य तान्याददे कर्णः सर्व्वाण्यस्त्राण्यभीतवत्।
युध्यमानस्य भीमस्य सूतपुत्रोऽस्त्रमायया। तस्येषुधी धनुर्ज्याञ्च बाणैः सन्नतपर्व्वभिः।
रश्मीन् योक्त्राणि चाश्वानां क्रुद्धः कर्णोऽच्छिनन्मृधे। तस्याश्वांश्च पुनर्हत्वा सूतं विव्याध पञ्चभिः।
सोऽपसृत्य द्रुतं सूतो युधामन्योरथं ययौ। विहसन्निव भीमस्य क्रुद्धः कालानलद्युतिः। ५०५५